

Židům

2. kapitola 3. část

¹ ...Ó, ta sedmá, osmá a devátá, desátá kapitola této knihy. Přineste si tužky a papír a mějte všechno hotové, protože věřím, že Pán má pro nás přichystán báječný čas.

² Nuže, Pavel zde zvelebuje a ukazuje pozici Pána Ježíše. Nuže, kdyby se nám dnes večer podařilo projít těmito věcmi, pak v neděli ráno... Většina z toho se bude prolínat s poselstvím v neděli, protože to souvisí s oddělením soboty. To je závažná otázka pro dnešní Sabatisty. A chtěl bych vás všechny pozvat, abyste přišli a zúčastnili se v neděli ráno. Neboť co je správné, uctívat v sobotu nebo v neděli? Co o tom říká Bible? A tedy at... Tato kniha odděluje Zákon od milosti, ona klade každou tuto věc na patřičné místo. Židé vyrůstali na základě Zákona a Pavel jim tu říká, jakou úlohu sehrála milost v Zákoně.

³ A nyní bychom chtěli udělat takové malé pozadí. Chtěli bychom se trochu vrátit...

⁴ A mimochodem mám sebou brýle ke čtení. Snad budu schopen... kdybych se dnes večer měl náhodou polit, mám je u sebe. Všichni víte, že já jsem... Mám už jenom dva roky do padesátky a nevidím už tak dobře na blízko jako v minulosti. Když můj zrak... Začal jsem si všimnout, že některá slova jsou k nerozeznání, myslel jsem si, že slepnu. Nechal jsem se tedy vyšetřit a lékař mi řekl: „Ne, prostě jsi překročil čtyřicítku, synu.“ Dobrá, on řekl, jestli budu žít dost dlouho, pak se to může znovu vrátit a budu moci znovu vidět normálně nablízko. On řekl: „Nuže, můžeš číst Bibli, pokud ji držíš dále od sebe?“

Řekl jsem: „Ano.“

A on řekl: „Ale za chvíli ti na to nebude stačit tvoje ruka.“

⁵ A tak doufám, že během toho studia, které... To je malá Collinsova Bible, ale má dost velké písmo. Mohu z ní dost dobře číst. Ale když se dostaneme k těm velikým hlubokým místům, kdy budeme nuceni vzít Nový a Starý zákon a ukázat, jak se vzájemně prolínají, k tomu mám malou Scofieldovu Bibli. A zvyknul jsem si právě na Scofieldovu Bibli, na její poznámky. Teď nečtu poznámky ze Scofieldovy Bible, protože nesouhlasím s mnoha Scofieldovými teoriemi. Ale líbí se

mi její uspořádání, protože je... Používal jsem ji moc dlouho a tak moc jsem z ní četl, takže poněkud vím, jak najít svá témata.

⁶ To všechno je pro mě ale zbrusu nové... tato nauka a já nejsem dost dobrý učitel. Ale mějte se mnou krátké strpení, řeknu vám každopádně pravdu, nakolik ji znám.

⁷ Nuže, tato kniha je... Pavel, jen si vzpomeňte, on byl... Jak jsme na něj přišli? On byl od začátku velikým učitelem... velikým učencem. Byl vycvičen ve Starém zákoně. Může mi někdo z vás říct, kdo byl jeho učitelem? Gamaliel, jeden z významných učitelů onoho dne.

Filipenským 3:13, 14

⁸ A dozvídáme se, že Pavel jednoho dne, než se jmenoval Pavel... Může mi někdo z vás říct jeho předchozí jméno? (Shromáždění odpovídá „Saul.“) Saul. On byl velkou autoritou v Jeruzalémě; náboženskou autoritou. A on přišel jako hluboce vzdělaný zbožný muž. Ovládal čtyři nebo pět jazyků, byl to velice chytrý muž. Dobrá, a hodilo se k něčemu jeho vzdělání a chytrost? Nikoliv. On řekl, že na všechny vědomosti musel zapomenout, aby se mohl naučit Krista.

⁹ A tak shledáváme, že nestačí být chytrým nebo vzdělaným mužem. Je potřeba, aby se člověk byl ochoten pokořit před Bohem, nehledě na to, jak...

¹⁰ Víte o tom, že Dwight Moody byl tak nevzdělaný, že, na mou duši... jeho spisy byly tak mizerné, že nevím, k čemu to přirovnat. Oni, totiž lidé, museli celou dobu opravovat jeho poselství, protože on byl velice bídny pisatelem, byl naprosto nevzdělaný.

Skutky 4:13

¹¹ Víte o tom, že Petr a Jan v Bibli byli rovněž negramotní, takže se neuměli ani podepsat a nerozuměli tomu, co se před ně položilo? Apoštol Petr, který obdržel klíče ke království, se neuměl taky podepsat. Zamyslete se nad tím. Bible říká, že byli negramotní a nevzdělaní. A proto mi to dává jistou šanci. Amen. Ano pánové, a tak to pokračuje dál... a shledáváme, že to může s člověkem učinit Bůh.

¹² Nuže... a shledáváme, že jakmile Pavel měl za sebou to veliké prožití... Rád bych se vás zeptal: „Když přijdete ke Kristu, je to prožití? Má každý z vás tuto zkušenost?“ Ano, pánové! Ano, pánové; to je narození. To je zkušenost.

¹³ A my jsme byli nedávno v luteránské škole pro duchovní. A dnes, pozdě odpoledne, se mi naskytla tato příležitost; doufal jsem, že to stihnu na 12. hodinu na oběd s Tomem Haire. Kolik z vás už o něm

slyšelo, o tom známém irském modlitebníkovi? A on vystupoval v programu společně s bratrem Eppsem a na mnoha místech se zde v Americe ukázal. A dnes jsem s ním byl na večeri a byli jsme... Přišel jsem asi o tři hodiny později, bylo už asi půl čtvrté nebo tři čtvrtě na čtyři, když jsme jedli, ale bylo to v pořádku. A diskutovali jsme o těchto věcech, jak je Ježíš Kristus hlavou všech věcí.

Galatským 1:16-18

14 Nuže, když měl Pavel toto veliké prožití... Předtím, než to prožití měl, ono se muselo nacházet v Bibli. A shledáváme, že on odjel někam do jiného národa a zůstával tam po dobu tří let a zkoumal Písma, aby se přesvědčil, jestli je jeho prožití pravdivé.

15 Nuže, my si uvědomujeme, že on musel čelit velikým těžkostem. A když se vrátil, on musel umět podat církvi a lidem které sám pronásledoval, že ty věci byly pravdivé.

16 Nepřihodilo se toto i vám? Jistě, téměř každému z nás; museli jsme se vrátit a říct: „Tito lidé, které jsme nazývali ‚holy rollers,‘ zjistili jsme, že jsou v pořádku.“ Rozumíte? Je to tak. Prostě jsme se museli otočit. A věci, které jsme kdysi nenáviděli, nyní milujeme. Tohle je obrácení, je to podivná, zvláštní záležitost.

17 Ach! Nuže, použil jsem takové slovo jako „holy roller.“ Něco takového v podstatě neexistuje. Taková věc tu není. Ale oni tak nazývají tyto lidi — lidi svátosti. Ale zásadně oni nejsou žádnými ‚holy rollers.‘ Taková věc neexistuje. Žádný ústav nikdy něco takového nezaznamenal, nakolik mohu vidět, žádná z těch 960-ti a něco různých denominací. Neexistuje taková denominace jako ‚holy roller.‘ Je to prostě jméno, které ďábel připnul na církev.

Matouš 5:12; Skutky 24:14

18 Ale oni je tehdy nazývali... Kolik z vás ví, jak je nazývali za dnů Pavlových? Kacíři! Víte, co znamená jméno kacíř? „Blázen!“ Nazývali je blázny. Tak i já budu brzy nazván „holy roller,“ totiž kacířem. A vy? A jestli oni — a tak, jestli oni byli takto nazváni a radovali se... A co nám Ježíš ohledně toho řekl? On řekl: „Radujte se a veselte se, protože veliká je vaše odplata v nebesích, tak pronásledovali proroky před vámi.“ A skutečně to dělali.

Matouš 5:12

19 Řekl, abychom se nesmírně veselili. Každá *nesmírná* věc je „vznešená,“ je to opravdové štěstí! A když byli učedníci shledáni hodnými nést pohanění pro jméno Ježíš; oni se velice radovali, že jim bylo dáno nést pohanění pro Jeho jméno.

²⁰ A dnes mnozí lidé, jestli jsou náhodou nazváni ‚holy roller,‘ oni se poděsí a řeknou: „Aj, snad jsem od začátku na omylu.“

Ale tam ti se kvůli tomu radovali: „Ó, aj; můžeme být nositeli tohoto jména!“

²¹ A nyní, ve druhém století je přezdívají Crossbacks.¹ A to kvůli tomu, že křesťané měli ve zvyku nosit kříž na svých zádech, aby tím dali najevo, že byli ukřižováni s Kristem. A tak je nazývali Crossbacks. Nuže, vím, že se tak rádi nazývají katolíci, ale to nebyla Katolická církev. To byla Protestantská církev, předtím než byla nazvána Protestantskou církví. Ona neprotestovala proti něčemu jinému, než proti hříchu. A z toho důvodu je i teď nazvána Protestantskou církví, protože protestuje proti katolickému dogmatu. Ale to je... to je, ale v té době to bylo ještě stále ne sektářské, když byli nazýváni Crossbacks.

²² Jen si vezměte dějiny Josefa (Flavia) a jiných spisovatelů a Hyslopovy „*Dva Babylon*“ a tak dále, a tam se dozvíte, že to je skutečně tak; oni tehdy nebyli žádnou církví. První organizovaná církev, která vznikla, to byla Katolická církev, asi tři sta let po posledním apoštolovi. Asi tři sta let potom byla zorganizována Katolická církev. A začala s pronásledováním a přinucováním lidí do Katolické církve; a oni sjednotili církev a stát.

²³ A to se stalo po takzvaném Konstantinově obrácení z pohanství ke Katolicismu. Ale jestli si někdo přečetl historii... To nebylo obrácení, to, co se s ním stalo. Ó, ne! Tou jedinou náboženskou věcí, kterou udělal, bylo to, že umístil kříž na bazilice svaté Sofie. To byl jeho jediný náboženský akt, který vykonal. On byl odpadlíkem. Ale oni to nazývají jeho obrácením. Ale to se více méně shoduje s tím, co lidé dnes nazývají obrácením.

²⁴ Nuže, ale shledáváme, když se obrátil Pavel, že jeho prožití bylo opravdové, on se obrátil úplně. A víte, *obrácení* znamená „otočení zpět.“ Jdete tímto směrem, a pak se otočíte dozadu tam tím směrem. Ano pánové, to je naprostý obrat, čelem vzad.

²⁵ A Pavel, jen co se obrátil, ještě předtím než mohl mít tuto zkušenost... nuže, on měl ohromné prožití. Nuže, já věřím, že když vy přijmete Krista jako svého osobního Spasitele, že to je prožití. Věřím, že vědomí odpuštění vašich hříchů provází radost a vaše srdce je vzrušeno skrz na skrz.

¹ To znamená - mající na zádech kříž

²⁶ Ale pak, když sestupuje Duch Svatý, to je prožití (znovuzrození), na které nikdy nezapomenete. Vy jste se stali Božími dětmi. A hle co to působí... „Odkud to můžeš vědět, bratře Branhame?“

²⁷ Nuže, to jsou ty lekce vyučování. Mnozí lidé... Metodisté usilují o to, aby řekli: „Oni křičeli, když to obdrželi.“ Dobrá, to je v pořádku. Pokud jsi to obdržel a křičel, je to v pořádku! Ale proto, že jsi křičel, to ještě nemusí znamenat, že jsi to obdržel; protože mnozí křičeli a neměli to.

²⁸ Letniční říkali, že když mluvili v jazycích, obdrželi to. To je v pořádku. A jestli mluvíš v jazycích a máš to, pak je to v pořádku. Ale můžeš mluvit v jazycích a nemít to.

Jan 5:24; 2. Korintským 5:17; Efezským 5:31; Židům 12:15

²⁹ A tak podívejte, koneckonců je to zkušenost, přechod ze smrti k životu, kdy staré věci umřely a všechny věci se staly nové, Kristus se stává skutečností a ty staré věci odpadávají. Ty staré kořeny tělesnosti... Víte, jak se vykopává kořen? My jsme měli ve zvyku brát krumpáč a hluboko ho zarazit a vykopat ho, že po něm nezůstala ani stopa. Oni říkali: „Jestli se mezi vámi nachází nějaký kořen hořkosti, musíte ho vykořenit!“ Je to tak. A právě to dělá Duch Svatý: On vykořeňuje všechny tyto kořeny. On je vykope, nashromáždí a pak je spálí. A tím se jich úplně zbavíme, a pak když to uděláme, můžeme se dočkat dobré úrody.

³⁰ Nuže, Pavel věděl, že se s ním něco stalo, a tak se vrací do Arábie a studuje tam tři roky ze všech proroků Starého zákona, a jak oni prorokovali. A on tam přichází, aby se přesvědčil, že to je absolutní pravda.

³¹ Nuže, srovnejte to s dnešní dobou (rozumíme si) mám na mysli, to prožití, které jsme měli tady v tom malém sboru; ohledně Jitřní hvězdy, která se tam ukázala, to veliké světlo, které sestoupilo, které mohlo předpovědět a ukázat budoucí věci. Víte, to je úžasné. Ale moji bratři kazatelé mi říkali, že to bylo z ďábla; a nemohl jsem to pochopit.

³² A tak jsem o tom neříkal nic, dokud jsem jednou v noci neměl to prožití v Green 's Mill, v Indianě, kdy ke mně přišel po podlaze anděl Páně a postavil se tam, a dokázal mi to z Písem. A to roznítilo oheň a pak se to začalo šířit.

Židům 13:8

³³ Ne déle než minulou neděli jsme spatřili nezvratné důkazy Ježíše Krista, který může vzít muže, který nechodil a dokonce jeho

nervy rovnováhy byly odumřelé a lékaři z Mayo, ti nejpopovolanější, řekli — „Je po všem veta“ — a on byl navíc slepý. Náhle se postavil a odešel z budovy a tlačil svůj invalidní vozík po schodech; a mohl chodit a vidět jako všichni ostatní. A to jsou důkazy, že to je moc zmrtvýchvstalého Pána Ježíše. Zde to máte: On je tentýž včera, dnes i navěky.

Židům 2:1, 3

34 Copak nejsme dnes večer šťastnou skupinou lidí, když si uvědomujeme, že Bůh potvrdil tuto velikou zkušenost a přirovnal ji k Bibli a k jejím zaslíbením? A proto bychom se měli nad míru radovat. A uvědomujeme si, že tato druhá kapitola, shledáváme, že bychom neměli dovolit, aby tyto věci... neměli bychom tyto věci promeškat. Měli bychom se toho pevně chopit. „A jak můžeme uniknout, když promeškáme to veliké spasení?“

35 Co pak uděláme ve světle Božího Slova, když budeme stát před soudem? Tam nebude stačit říct: „Já jsem neznal nic lepšího.“ Ó, ano, ty jsi znal! „Dobrá, nuže, přece bratr Branham mohl být na omylu.“ To je pravda. Ale Bůh na omylu není. Jeho Slovo není na omylu. Jen pomysli na tuto věc (Bibli), která kdysi žila v apoštolech, a ona žije znovu. Ó, požehnáno buď jméno Páně.

2. Korintským 5:1

36 A když pomyslím na to, že mi je čtyřicet osm let, že se blížím k padesátce a že dny mé mladosti pominuly a tak dále a uvědomuji si, že od doby, kdy jsem byl mladým klukem; měl jsem toto požehnané zaslíbení a oznamoval jsem je bratrům a sestrám a byl jsem svědkem, jak jich doslova tisíce mohlo vyjít z temnoty; uvědomuji si, že směřujeme do toho požehnaného věčného domova. A jestli ten pozemský stánek bude zbořen ještě dřív, než budu hotov s tímto kázáním, pak mě čeká tady nahoře jiný. Haleluja! Uvědomuji si, že tu sedí tucty lidí, kteří, kdyby opustili v tuto chvíli svůj život, předtím než ještě budou odneseni pohřební službou, budou se již nacházet tam nahoře v slavných tělech a budou se radovat společně se svatými Božími v přítomnosti Boží a budou žít v dokonalosti na věky (a máme absolutní potvrzení toho, že je to tak). Amen.

Jan 5:24; 2. Korintským 5:17

37 Ó, to by mělo přivést presbyteriána ke křiku. To se přihodilo Sundayovi, že ano? Tito lidé byli přece Presbyteriáni. Jistě ano, když pomyslíme... Ó, není divu, že lidé upadají do emocionálních stavů. Když jsou lidé přivedeni do stavu emocí následkem odrážení míče nebo házením ho do koše, o co více budete uvedeni do emocionálních stavů, když si uvědomíte, že jste přešli ze smrti do života a že jste nové

stvoření v Kristu. Vy to víte díky tomu, když vás Duch odvádí od zlosti a provinění, od nepřátelství a všech ostatních věcí tohoto světa a vaše srdce se soustřeďují na Krista. To jsou vaše motivy. Toť vše, o čem přemýšlíte ve svém rozumu, ve svém srdci, dnem i nocí. Když si jdete večer lehnout, takhle položíte ruce pod hlavu a ležíte a oslavujete Jež, dokud neusnete. A jakmile se ráno probudíte, stále Jež oslavujete. Amen. Ó, aj!

38 Snažil jsem se Ho z rána oslavovat... Měli jsme ve zvyku vstávat kolem čtvrté hodiny, bratr Woods a já, a vycházet brzy ráno na lov veverek. Oslavuji Ho, nakolik vím, pod každým stromem, ke kterému se přiblížím. Nemohu se podívat na žádný strom, aniž bych Jež neuvelebil. On přece způsobil, že ten strom tady vyrostl. A když uvidím nějakou luční kobylku, která skáče, On o té kobylce ví. Ó, vy řeknete: „To je nesmysl, bratře Bille.“ Ó, ne, není! On ví, kde se nachází veverka. On ví, kam letí kdejaký pták.

39 Nu co, On jednou potřeboval nějaké peníze a řekl: „Petře, před chvílí nějaká ryba spolkla minci, která obnáší zrovna tolik, kolik potřebujeme; jdi a hod' do vody udici a já ji tam navedu. Vytáhni tu minci z jejího pysku, protože se jí stejně k ničemu nehodí. A pak jdi a zaplať za nás desátek a poplatek.“ Amen!

40 Před několika týdny jsem viděl malou leklou rybkou, jak leží na vodě. (Všichni jste jistě tento příběh slyšeli. Je zde přítomen bratr Woods a jeho bratři a ti, kteří to dosvědčili.) A ta malá rybka ležela asi půl hodiny ve vodě s vnitřnostmi vyvrženými ven z tlamičky. A ten veliký Duch Svatý se snesl dolů... poté, když řekl den předtím: „Budete svědky vzkříšení malého zvířátka.“ A druhý den ráno, krátce po východu slunce jsme uviděli tuto malou rybkou, nebyla větší než asi takhle; a když Duch Páně sestoupil a řekl: „Malá rybko, Ježíš Kristus tě uzdravuje!“ A ta leklá ryba, která prakticky půl hodiny plavala po vodě, byla vrácená k životu a rychle odplavala. Ó, požehnáno buď jméno Páně! Jak nádherný On je.

Zidům 7:3

41 Není tedy divu, že Pavel mohl říct, že On byl podle řádu Melchisedechova. On byl Melchisedech. Melchisedech neměl počátek dnů. Jeho léta se nikdy neskončila. Neměl počátek ani konec života. Neměl ani otce ani matku. A tak On nemohl být nikým jiným. A ať byl kýmkoliv, On je stále ještě tohoto večera živý. A tak On je... je jenom jeden druh věčného života a ten přísluší Bohu.

Jan 6:31

42 Minulý večer, když jsme měli rozhovor, jistý bratr nebyl schopen porozumět Boží trojici, a jak jsme o tom hovořili. Jak tam Ježíš stál, muž asi ve třiceti letech, a oni řekli: „Ó, naši otcové jedli manu na poušti.“

Jan 6:49

43 A On řekl: „A všichni zemřeli.“ Ale On dále řekl: „Já jsem chléb života, který přichází od Boha z nebe a člověk, který ho bude jíst, nezemře.“

44 „Ó,“ oni řekli: „Naši otcové pili ze skály na poušti.“

Jan 8:56

45 On řekl: „Já jsem ta skála.“ (Asi třicetiletý muž.) Řekl: „Abraham se radoval, když viděl Můj den.“

Jan 8:57; Jan 10:20

46 „Cože,“ řekli, „chceš nám říct, že jsi stejně starý jako Abraham; přece ti ještě není ani padesát a chceš říct, že jsi viděl Abrahama, který zemřel už před osmi sty lety? Víme, že máš ďábla; že jsi blázen!“ (Právě to je význam slova ďábel: „šílená osoba.“) oni řekli: „Ty máš ďábla, ty jsi pomatený.“

Jan 8:51

47 On řekl: „Předtím než byl Abraham, JÁ JSEM.“

48 A hle, kdo On je. On nebyl pouhým člověkem, nebyl pouze prorokem; On byl Bohem, Bohem přebývajícím na zemi v masitém těle, které se jmenovalo Ježíš, byl vtěleným Synem Božím. Přesně tím On byl.

Židům 2:15

49 Nuže, shledáváme, že... V tom posledním odstavci, v závěru této druhé kapitoly, ke které bych chtěl teď přistoupit; počínaje od šestnáctého verše... nebo od patnáctého verše:

A osvobodil ty, kdo byli po celý život drženi v otroctví strachem ze smrti. *[On řekl, že Ježíš to vykonal; že On přišel, aby vysvobodil z tohoto otroctví ty, kteří byli spoutáni strachem ze smrti po celý svůj život.]*

50 Nuže, není proč, abychom se báli smrti. Inu, samozřejmě my... nikdo z nás si nepřeje to, co nazýváme zemřít. Ale když si uvědomujeme; a víte, že jestliže dotyčná osoba je znovuzrozena, pak nemůže zemřít? Jak by pak mohla mít věčný život a následně zemřít? To není možné. Smrt je přece jenom... slovo *smrt* znamená „oddělení.“ Nuže, on je oddělen od přítomnosti našich očí. Ale on se vždy nachází v

Boží přítomnosti, a bude navždy. A tak smrt to není žádná hrozná záležitost. Smrt je v podstatě vznešená věc. Smrt je to, co nás přivádí do Boží přítomnosti.

Matouš 26:39; Marek 14:36; Lukáš 22:42

51 Ale teď; samozřejmě, my, jako lidské bytosti, procházíme uprostřed této temnoty, nerozumíme tomu tak, jak bychom měli. Samozřejmě, když pocítujeme to dusivé bodnutí přicházející smrti, ono působí, že i ten nejsvatější z nás se bojí a couvá. Ono způsobilo, že Syn Boží řekl: „Nemohl by mě snad minout tento kalich?“ To je hrozná věc; ale nechtějte to přijmout špatně, protože smrt je trestem za hřích a to musí být hrozná. Ale jestliže jsme schopni nahlédnout tam za tu oponu, tam, kde to prochází (požehnaný buď Pane) — tam za tuto oponu. A právě tam člověk usiluje nahlédnout dnes večer. Malá Anna Mae Snellingová a ti další měli ve zvyku kdysi zpívat píseň: „Pane, dovol mi nahlédnout za oponu času.“ A každý z nás si to přeje vidět.

Židům 2:16

52 Nuže, právě jsme v tom 16. verši:

Andělů se totiž opravdu neujíká, ale ujímá se Abrahamova semene.

53 Ó, chtěli bychom k tomu přistoupit ještě jednou. Nuže, přistupujeme rovnou k tomu, abychom... protože ta první část třetí kapitoly... ta poslední část se s tím prolíná, s tím, co se tyká sobotního dne, což je naším námětem pro nadcházející neděli.

Židům 2:16

54 Nuže, sledujte:

... on se... neujíká andělů;... *[Inu, kdo je ten „On,“ o kterém zde je řeč? Kristus. Kdo je Kristus? Bůh! Ten Boží Logos.]*

55 Dovolte mi to vysvětlit ještě jednou, abychom si tím byli jisti. Bůh, to nejsou tři bohové. Trojice je jeden Bůh. Otec, Syn, Duch Svatý, a to neznamená, že tu jsou tři bohové. A pokud ano, pak jsme pohané. (A proto to Židé nemohou pochopit.) Oni takto z Bible nikdy nebyli vyučováni. Nuže, to je vyučováno v Katolické církvi, jistě; odtud pochází ten trojiční křest.

56 V Africe se křtí třikrát dopředu: jednou v Boha Otce, jednou v Boha Syna, jednou v Boha Ducha Svatého. Nuže, to je blud. Takové učení se v Bibli nenachází, rozumíte.

57 A nyní, oni jsou tak vyučováni. To pochází od Luthera; a od Luthera to přešlo k Wesleyovi a pak to pokračovalo přes věky a točilo se to dál. To ale nikdy nebylo biblickým učením. To bylo od začátku

vždycky bludem.

⁵⁸ Nuže, a tak Bůh byl na počátku. Předtím než zde ještě bylo světlo, předtím než zde byl ještě nějaký atom, předtím než zde byla hvězda, předtím než byla jakákoliv viditelná věc, Bůh naplňoval celý vesmír. A tam se nenacházelo nic kromě čistoty: čisté lásky, čisté svatosti, čisté spravedlnosti. To byl Duch. On naplňoval celý tento vesmír... od věčnosti, to nejsme ani schopni pochopit. To přesahuje všechno, co si dovedeme představit.

⁵⁹ Jako bychom nahlíželi skrze dalekohled, můžeme nahlížet stovky a snad i milióny světelných let hluboko do vesmíru. Představte si to! Sto miliónů světelných let. A rychlost světla je asi 8 000 mil za vteřinu.² A sto miliónů světelných let... Jen si spočítejte kolik je to miliónů kilometrů. Nejsme to schopni ani vyčíslit. Kdybyste udělali řadu devítek, pak by oběhla město Jeffersonville, pak by to ještě stále nebylo vyčísleno do toho množství... v kilometrech. Popřemýšlejte o tom! A tam za tím se stále ještě nacházejí hvězdy a planety. A předtím, než ještě kterákoliv z nich vznikla, byl zde Bůh, rozumíte.

1. Mojžíšova 1:26; 1. Janova 1:1, 14

⁶⁰ A nyní ten Logos, který vyšel od Boha, a který byl sám tím Logosem, to všechno se začalo formovat do tvaru těla. A ten tělesný tvar byl nazván vědeckým pojmem, „Logos.“ Ten Logos, který vyšel od Boha. Jinými slovy, kdybychom vyhledali lepší slovo, mohli bychom říct teofanie. Teofanie je lidské tělo, které je oslavené. Ale ne tak docela z masa a krve, jak bude v tom oslaveném stavu, ale přesto je ve stavu lidského těla, i když nejí, i když nepije, ale je to tělo. Tělo, které na nás očekává, jakmile opustíme tohle. Nuže, v tom pak vstupujeme do toho těla. A to je právě ten druh těla, ve kterém byl Bůh. Protože On řekl, „Učinme člověka k obrazu našemu, podle podobenství našeho.“

1. Mojžíšova 2:5, 7

⁶¹ Nuže, když se člověk stal tímto tělem, měl vládnout nad všemi rybami a ptáky a polní zvěří. Ale nebyl tu člověk, který by obdělával zemi (1. Mojžíšova 2. kapitola). On tedy učinil muže a ženu, ale nebyl zde člověk, který by obdělával zemi. A proto Bůh učinil člověka z prachu země, dal mu ruku podobnou šimpanzi. Dal mu nohu podobnou medvědí. On mu dal takovou podobu, a to pozemské tělo je obrazem zvířecího života a je postaveno z toho stejného materiálu. Tvoje tělo je z toho stejného materiálu jako koňské tělo nebo psí nebo kterékoliv jiné. Ono se skládá z vápníku a draslíku a nafty a kosmického světla. A

² 300 000 km za vteřinu

vy nejste nic víc, než... všeliké tělo je takové... Ono není tím stejným tělem, je rozdílným tělem, ale je učiněno z prachu země, odkud ono pochází. A rozdíl mezi zvířetem a člověkem je v tom, že Bůh do člověka vložil duši, zatímco do zvířete ji nevložil, protože duše, která byla v tom člověku, je tou teofanií.

⁶² Ó, já se asi nikdy nedostanu k této lekci, ale musím to udělat. Podívejte! Vzpomínáte si, jak se Petr nacházel ve vězení, jak ten anděl Páně přišel a otevřel dveře?

⁶³ Nedávno jsme procházeli supermarketem a před námi se samy otevřely dveře. Řekl jsem: „Víš co, Bible to měla dříve,“ rozumíte.

Skutky 12:7, 9, 10, 12

⁶⁴ Nuže, ty výkvné dveře, které se otevírají samy. A když jimi prošel Petr, procházel kolem stráží a oni byli zaslepeni, že ho neviděli. Prošel kolem vnitřních a vnějších stráží a pak vešel na chodbu a skrze hradby rovnou na ulici. A nikdo z nich nevěděl, kdo on je, nevěnovali tomu žádnou... Oni si mysleli, že je to nějaký srážník nebo někdo jiný. On kolem nich procházel a dveře se samy otevíraly, zatím co on jimi procházel, a pak se zavíraly. A když tam přišel, myslel si, že se mu to zdálo. A pak přišel do domu Jana Marka, kde měli modlitební shromáždění a začal klepat... (bratr Branham klepe.)

(Zde je přerušeno místo na pásce.) ... být mezi nimi. Ó, jak slavné; jak nádherné.

Židům 2:16

⁶⁵ Nuže, ó, „On nebyl učiněn na podobenství andělů, ale přijal na Sebe semeno Abrahamovo.“ Bůh se stal Abrahamovým semenem.

1. Mojžíšova 15:9, 10, 12, 17, 18

⁶⁶ Nuže, kdybychom měli čas se k tomu vrátit a ukázat, jak to udělal v této smlouvě... O čem jste mě slyšeli mnohokrát kázat, jak on vzal tyto zvířata a rozdělil je a pak položil hrdličku a holuba. A pak se podíval, zpozoroval dým temné hrůzy; což byla smrt. A pak spatřil hořící pec — peklo. Ale za ním přicházelo výrazné bílé světlo. A ta bílá zář, která se procházela mezi těmi jednotlivými kusy rozdělené oběti, mluví o tom, co On se chystá udělat. A když On to udělal, On se zapřisáhl a sepsal smlouvu a ukázal, co udělá potom.

Jan 5:22; Židům 8:1

⁶⁷ A Ježíš Kristus přišel na zem (Bůh Emanuel: Bůh v těle). A na Golgotě byl rozřat. A Jeho Duch se vrátil zpět k církvi. A Jeho tělo bylo vyzdviženo a posazeno na Božím trůnu. Trůnu Božím? Ten, který sedí na trůnu, je soudcem. Přece to víme. Dobrá, a kde je soud? Otec dal...

On nesoudí nikoho. Ale Otec přenechal všechnen soud Synovi. A tak On je... a Jeho život je život Velekněze, jenž tam sedí ve svém vlastním těle jako oběť, obhajuje naše vyznání. Amen! Bratře, to přece s námi něco musí udělat.

2. Korintským 5:21; Židům 2:16, 17

68 Všimněte si, On na sebe vzal Abrahamovo semeno. On se stal člověkem: Bůh se stal tělem mezi námi, aby nás vykoupil. Jinými slovy, Bůh se stal hříchem, abychom se my hříšní mohli stát účastníky Jeho samého. A když jsme účastníky Jeho samého, jsme také účastníky Jeho... Byli jsme lidem omezeným v čase na dobu sedmdesáti let. A Bůh sestoupil a stal se jedním z nás, (sedmdesát) na svůj stanovený čas, abychom se my mohli stát účastníky Jeho věčného života. A když jsme byli znovuzrozeni, jsme syny a dcerami Božími a máme věčný život a nikdy nezahyneme. Ó, jak požehnaný Spasitel! Ó, nevím, jak by to mohlo být písemně vyjádřeno. Nevím, jak by to mohlo být vysvětleno. To přesahuje jakékoliv možnosti vysvětlování! Nikdo neumí vysvětlit, jak je to vznešené! Ó, jak veliký jsi! Ó, jak veliký jsi! - To je správné!

Proto musel být v každém ohledu připodobněn svým bratrům, *[zamyslete se nad tím]* aby se v Božích věcech stal milosrdným a věrným nejvyšším knězem, a mohl vykonat oběť *[poslouchejte to]* oběť usmíření za hříchy lidu. *[Smířit: nuže Bůh obeznámený se spravedlností se musel stát nepravostí, aby pocítil co je to být hříšníkem, a zpětně vykonat smíření, skrze usmíření a projevení milosrdenství nad lidem].*

Židům 2:18

69 Poslouchejte teď; ten další verš:

Vždyť díky tomu, že sám trpěl...

70 Bůh nemohl trpět v Duchu. On se musel stát tělem, aby mohl pocítit bol hříchu, pocítit pokušení žádostivosti, pocítit pokušení nedostatku, pocítit pokušení hladu, pocítit sílu smrti a aby to mohl vzít na Sebe a postavit se v přítomnosti toho velikého Ducha, Jahve (Ducha, ne člověka, ale Ducha), aby se mohl přimlouvat za ten život. A Ježíš to přijal proto, aby se mohl přimlouvat za nás, protože byl obeznámen s těmito pocity. Když onemocníš, On dobře ví, jak se cítíš. Když si v pokušeních, On ví, jak se cítíš.

71 Nuže, všimli jste si, jak je to s volbou prezidenta; každý farmář bude volit prezidenta, který byl farmářem, protože on je obeznámen se svízelemi života farmářů, rozumíte. A oni si přejí někoho, kdo by jim

porozuměl.

72 A dříve než Bůh mohl těmto věcem porozumět (On byl tou velikou Svatostí) ... Jak by mohl porozumět poté, když člověka odsoudil. Svou Svatostí člověka ztratil. Ale ospravedlnit člověka nemůže jinak, než že se Sám stává člověkem.

Jan 1:32

73 A Bůh zastínil pannu a ona vydala na svět tělo; to nebyla židovská krev, to nebyla pohanská krev, to byla Jeho vlastní krev; to byla Boží tvůrčí krev; to nemělo se sexem nic společného, to bylo zproštěno sexuální žádosti. A ta krevní buňka stvořena v lůně této ženy vydala na svět Syna. A když byl pokřtěn Janem Křtitelem, Jan řekl: „Vydávám svědectví, že jsem spatřil Ducha Božího (jako holubici) sestupujícího a zůstávajícího na Něm.“

74 Není tedy divu, že Ježíš mohl říct, je Mi dána veškerá moc na nebi a na zemi. Bůh a člověk se stali jedno, nebesa a zem se objaly, a On byl tím, který mohl vykonat smíření za naše hříchy. A proto se mohou v Jeho jménu dít uzdravení. On zná vaše bolesti.

75 Slyšeli jste již někdy tuto starou píseň?

*Ježíš zná tvůj pocit bolesti,
On může spasit a uzdravit,
vlož svoji tíhu na Pána a ponechej ji tam.*

(To je správné, On to zná.)

*A když tvé tělo je zničeno bolem
a naše zdraví se nechce navrátit,
jen si vzpomeň na Boha v nebi,
On odpoví na modlitbu.
Ježíš zná bol, který cítíš.
On může spasit, On může uzdravit,
jen přines břemeno Pánu
a ponechej ho tam.*

76 On Nic jiného nežádá: „Jen to tam ponechej.“ A jak? On je naším stojícím tam Veleknězem, který je obeznámen s našimi pocity. On ví, jak nás má opět smířit k milosti a jak nás přivést k našemu zdraví. On to všechno ví, on to vytrpěl. A když nenacházíš místo, kde bys složil svoji hlavu, On byl ve stejné situaci. Když máš jen jedno

oblečení, On byl ve stejné situaci. Když se ti posmívají a pronásledují tě, Jeho úděl byl stejný.

Židům 2:18

77 Poslouchejte teď ten poslední verš. V pořádku:

... může těm, kdož jsou pokoušeni přispět na pomoc. *[jinými slovy, On je může zachovat, On jim může pomoci, On může s nimi... soucítit, protože sám Bůh se stal člověkem, aby to mohl pocítovat.]*

Matouš 27:32; Marek 15:21; Lukáš 23:26; Jan 19:28; Židům 2:15

78 Vzpomeňte si, jak onehdy v noci, nevyučovali jsme již náhodou o tom? Jak musel Bůh... Smrt v sobě měla osten smrti a to nahánělo hrůzu. „Po všechny dny života byli v otroctví strachem ze smrti.“ A pak přišel Ježíš, aby mohl sejmut ten osten smrti. A když On vystupoval na horu, vzpomínáte si, jak On to znázornil? Ty malé rudé skvrny na Jeho šatech, a za chvíli se spojily v jednu velikou skvrnu a krev stříkala kolem Něj. A Jeho křehké tělo nebylo schopno jít dál, až upadl. Člověk z Kyrény jménem Šimon, ten barevný muž, Mu pomohl nést kříž na ten pahorek. A když Ho přibili na kříž, on volal žízni. A každý krvácející člověk potřebuje vodu.

Žalm 42:1

79 Vzpomeňte si, co jsem tehdy večer kázal, „Jako jelen řve, dychtě po tekutých vodách, tak duše má řve k tobě, ó Bože.“ Jestli zraněný jelen je naživu, ale krvácí, musí se dostat k vodě, jinak zahyne.

80 Já jsem byl kdysi na poli postřelen, když mi bylo čtrnáct let. A ležel jsem tam a moje nohy byly prostřeleny. Připomínaly hamburger, následkem zásahu z brokovnice ráže dvanáct. A křičel jsem o vodu: „Ó, dejte mi napít!“ Moje rty byly ztuhlé.

81 Můj kamarád běžel k tůnce, ve které bylo spousta různých červů. Byla to bažina. Ale já jsem nebyl zvědav, co tam bylo; on namočil čepici do vody, pootevřel má ústa a takhle ji vyždímal do mých úst; ó, ano, já jsem v každém případě potřeboval vodu!

Jan 19:28, 29

82 On krvácel. On volal: „Dejte mi pít!“ A podali Mu houbu namočenou v octu, a On to odmítl, On to nepřijal. On byl Božím Beránkem, který umíral na našem místě, aby přinesl smíření pro lidskou bytost. Kým On byl? On byl Bohem z nebe!

83 Billy Sunday jednou řekl, že na každém keři seděli andělé a říkali: „Jen vztáhni svou ruku, ukaž prstem a my změníme celou tuto situaci.“

Matouš 27:40, 42; Marek 15:31, 32

84 A celá ta drzá banda náboženských fanatiků přivolala některé významné, vzdělané učence, D. D., Ph.D., kteří se procházeli a říkali: „Nuže, jestliže jsi Synem Božím... Zachraňoval jiné, sebe zachránit nemůže. Sestup z kříže a uvěříme ti.“

85 Oni nevěděli, že Mu tím vlastně udělali poklonu. On nemohl zachránit sám Sebe. A kdyby zachránil sám Sebe, pak nemohl zachránit jiné. A tak On vydal sám Sebe. Požehnáno buď Jeho jméno! On vydal sám Sebe, abychom mohli být spaseni, abys ty mohl být spasený. Ó, jak neskonalá láska!

86 On nemusel být nemocen. To vzácné tělo narozené z panny nemuselo být nemocné. Ale On se stal nemocný, aby mohl poznat, jak se přimlouvá za mne, když já budu nemocen.

Matouš 8:17; Lukáš 7:11, 14, 15

87 On nemusel být unaven, ale byl unaven. Jednou jsem četl takovou historku, nevím, jestli to byla pravda nebo ne, když vzbudil toho chlapce z Naim, který byl mrtev, musel se posadit na kámen a zasténal kvůli bolestem hlavy, protože musel nést naše nemoci.

88 On musel nést náš hřích, a tam On zemřel. A na Golgotě, když ten starý čmelák smrti jednou provždy zabodnul své žihadlo... Každý dobře ví, že včela může bodnout svým žihadlem jen jednou, víc ne. Když tato včela polétávala kolem dokola, (nebo kterýkoliv jiný hmyz s žihadlem) když to žihadlo zabodne, on si to žihadlo vytrhne. On zůstane dál včelou, ale je zbaven žihadla. Může už jenom bzučet a dělat mnoho povyku.

89 A to je jediná věc, kterou smrt může udělat vůči věřícímu, dělat hodně povyku. Ale, haleluja, požehnáno buď jméno Páně, On si nechal zabodnout to žihadlo smrti do vlastního těla. Emanuel to udělal. A On třetího dne znovu povstal, setřásl ze Sebe toto žihadlo a dnes večer je nesmrtelný. A Jeho Duch je v této budově. A On ukazuje, že je živý mezi námi. To je náš Mesiáš. To je náš požehnaný Spasitel...

